

RIIGI TEATAJA

Nr. 72.

23. augustil 1935.

Nr. 72.

- Art. 625. Kunstlikkude magusainete seadus.
626. Tollipõhitariifide seaduse muutmise seadus.
627. Riigivanema, Peaministri ja Riigikantslei vabateenijate koosseisu täiendamise määrus.
628. Sisseveotariifi § 32 p. 1 märkuse järgi tollitavate arstimiseks tarvitavate loomulikkude ja kunstlikkude mineraalvete nimekiri.
629. Määrus tööinspektorite jaoskondade kohta.
630. Korraldus politseiameti kandidaatide ametikohtade asutamise kohta.
631. Otsus Väinjärve ja Liigvalla valdade piirimuutmise asjas.

625. Kunstlikkude magusainete seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 16. augustil 1935.

I.

§ 1. Kunstlikud magusained käesoleva seaduse mõttes on magusat maitset omavad keemilised ained ja preparaadid, millel puuduvad suhkru toitev omadused, nagu sahharin, dultsiin, glutsiin ja teised sellelaadilised ained ja preparaadid, samuti ained ja preparaadid, mida võib kergesti muuta kunstlikuks magusaineks ja mida tarvitatakse peamiselt niisuguste ainete ja preparaatide valmistamiseks.

Haridus- ja sotsiaalministril kokkuleppel Majandusministriga on õigus määrata kunstlikkude magusainete lähemaid tunnuseid.

§ 2. Kunstlikke magusaineid võib tarvitada ainult ravimina arstiretsepti järgi, teaduslikuks ning muuks otstarbeks aga tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse lubade põhjal.

Kunstlikkude magusainete tarvitamine toidu- ja maiusainete ning jookide magustamiseks on keelatud, välja arvatud juhud, kus see sünnib arsti ettekirjutuse põhjal.

Kunstlikke magusaineid sisaldavate toidu- ja maitseainete ning jookide sissevedu on keelatud.

§ 3. Kunstlikke magusaineid võib valmistada ainult Majandusministri poolt kokkuleppel Haridus- ja sotsiaalministriga antud loal.

§ 4. Kunstlikkude magusainete sissevool välismaalt lastakse need tolliasutistest läbi ainult Majandusministri poolt kokkuleppel Haridus- ja sotsiaalministriga antud loal apteekidele ja Vabamüügi apteekide korra ja tegevuse seaduse (RT 27 — 1934) § 7 ettenähtud rohuladudele.

§ 5. Kunstlikke magusaineid võivad müüa:

- 1) valmistusasutised ja eelmises (4) paragrahvis nimetatud rohulaod ainult apteekidele ja rohuladudele nende juhatajate kirjalikkude nõudmiste põhjal ja teaduslikuks ning muuks otstarbeks tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse lubade põhjal,
- 2) vabamüügi apteegid ainult arstiretsepti järgi, teistele apteekidele ja rohuladudele nende juhatajate kirjalikkude nõudmiste põhjal ja teaduslikuks ning muuks otstarbeks tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse lubade põhjal.

Kõigile teistele asutistele ja isikuile on kunstlikkude magusainete müük ja müügikohas pidamine keelatud.

§ 6. Ülemvalve ja valve teostamine kunstlikkude magusainete valmistamise, müügi ja tarvitamise üle toimub Rahva tervishoiu korraldamise seaduses ettenähtud alustel ja korras. Peale selle teostab sellel alal valvet politsei ja maksuametnikud.

§ 7. Ülemvalve ja valve teostajatel on õigus kontrollida kunstlikkude magusainete valmistamis- ja müügiasutisi ning lasta proovida neid aineid nende omaniku kulul. Samuti on neil õigus võtta äriettevõtetes toidu- ja maiusainete ning jookide proove analüüsimiseks, kui on kahtlus, et nende valmistamisel on tarvitatud kunstlikku magusainet.

§ 8. Haridus- ja sotsiaalministril kokkuleppel Majandusministriga on õigus anda määrusi ja juhtnööre käesoleva seaduse teostamiseks ja määrata, et kunstlikkude magusainete valmistamis- ja müügiasutised peaksid arve- raamatuid kunstlikkude magusainete arvestamiseks ja esitaksid perioodilisi aruandeid tervishoiu- ja hoolekandevalitsusele nende ainete valmistamise ja müügi kohta.

§ 9. Kõik töösturid ja kauplejad, kellel käesoleva seaduse põhjal ei ole õigust kunstlikkude magusainete müügilpidamiseks ega müügiks ja kellel käesoleva seaduse maksmahakkamise ajaks on tagavaras kunstlikke magusaineid, on kohustatud oma tagavaradest teatama kohalikule politseikomissarile kahe nädala jooksul käesoleva seaduse maksmahakkamise päevast arvates.

Need tagavarad peab üle antama politsei kontrolli all neid omandama õigustatud isikutele kahe kuu jooksul arvates käesoleva seaduse maksmahakkamise päevast. Nimetatud tähtjaks üleandmata tagavarad pitseeritakse politsei poolt kuni nende seaduspärase üleandmiseni või ärahävitamiseni.

Vabamüügi apteegid ja rohulaod on kohustatud oma tagavaradest teatama tervishoiu- ja hoolekandevalitsusele kahe nädala jooksul arvates käesoleva seaduse maksmahakkamise päevast.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 16. augustil 1935.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

K. Selter
Majandusminister.

626. Tollipõhitariifide seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 16. augustil 1935.

Tollipõhitariifide seaduse (RT 22 — 1932) § 27 märkus kaotatakse ja asendatakse märkus 1 ja märkus 2 järgmises redaktsioonis:

Märkus 1.

Majandusminister võib lubada tollivalve all lahjendada viskit kuni 43 mahuprotsendi alkoholisisalduseni puhta veega, ilma et lahjendamiseks juurdelisatavat vett arvataks tollimaksu alla kuuluva sisseveetud kauba koguse hulka.

Niisugust viimistlemist ei loeta valmistamiseks Aktsiisimaksu seaduse § 18 mõttes ega sel viisil viimistletud peenviina — kodumaa tööstuse saaduseks.

Märkus 2.

Selles paragrahvis nimetatud kaupa võib vedada sisse ainult Majandusministeeriumi loaga.

Tallinnas, 16. augustil 1935.

K. Päts
Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Selter.
Majandusminister.

627. Riigivanema, Peaministri ja Riigikantselei vabateenijate koosseisu täiendamise määrus.

Antud Riigisekretäri poolt kokkuleppel Majandusministriga 19. augustil 1935.

A l u s : Riigiteenijate tasude seaduse § 5 (RT 31 — 1935).

§ 1. Riigivanema, Peaministri ja Riigikantselei vabateenijate koosseisu (RT 35 — 1935) täiendatakse järgmiselt:

Teenistuskoha nimetus	I rajoon		II rajoon		Täiendused
	Arv	Kuupalk Kr.	Arv	Kuupalk Kr.	
III. Riigikantselei.					
A. Sekretariaat:					
a) arvates 10. maist 1935:					
Vanem käsutusametnik	1	180.—			Korter, küte ja valgustus
Sekretär-juriskonsult	1	140.—			„
Vanem kantseleiametnik	1	66.—			„
Motorist	1	70.—			„
Mehaanik-kütja	1	60.—			„
b) arvates 1. augustist 1935:					
Vanem uksehoidja	1	75.—			„
Uksehoidja	1	63.—			„
Kojamees-kütja	1	66.—			„
	8				

Riigisekretär K. Terras.

628. Sisseveotariifi § 32 p.1 märkuse järgi tollitavate arstimiseks tarvitataivate loomulikkude ja kunstlikkude mineraalvete nimekiri.

Antud Majandusministri poolt 19. augustil 1935.

Alus: Sisseveotariifi § 32 p. 1 märkus (RT 22 — 1932).

I.

Haridus- ja sotsiaalministeeriumi ettepanekul panen maksma arstimiseks tarvitataivate loomulikkude ja kunstlikkude mineraalvete nimekirja, mis tollitakse sisseveotariifi § 32 p. 1 märkuse järgi:

Apenta
Batalinskaja
Birutis
Borshom
Contrexeville
Emser-Kränchen
Essentuki nr. 4, 17, 20
Evian (Prantsuse)
Fachinger
Franz-Joseph
Friedrichshaller Bitterwasser
Heilquelle Karlssprudel
Homburger Elisabethquelle
Huniadi Janos
Karlsbader Mühlbrunnen
Kissinger Racoczy
Levico
Marienbader Kreuzbrunnen
Narsan
Neuenahr Sprudel
Pougues (Prantsuse)
Salzbrunnen Oberbrunnen
Salzschlirf Bonifaciusbrunnen
Smirnovskaja
Veseliba (Läti)
Vichy Celestins
„ Grande Grille
„ Hopital
Vittel (Prantsuse)
Wildungen Helenenquelle
Wildunger Königsquelle (Saksa).

II.

Käesolev nimekiri hakkab maksma avaldamisega.

III.

Käesoleva nimekirja maksmahakkamisega kaotavad maksvuse Määrused arstimiseks tarvitataivate loomulikkude ja kunstlikkude mineraalvete väljamaalt sisselaskmise kohta (RT 60 — 1931 ja RT 8 ja 24 — 1932) ja Määrus arstimis-

seks tarvitataivate loomulikkude ja kunstlikkude mineraalvete väljamaalt sisse-laskmise nimekirja õiendus (RT 63 — 1931).

Majandusminister K. Selter.

Tööstusosakonna direktori eest J. Kark.

629. Teedeministri määrus 13. augustist 1935 tööinspektorite jaoskondade kohta.

Antud töökaitsekomissaride kohta käiva Ajutise Valitsuse 1918 a. määruse § 2 (RT 8 — 1918) ja Riigiasutiste ametnikkude koosseisu seaduse § 1 (RT 31 — 1935) põhjal.

Tööinspektorite jaoskonnad määran kindlaks alates 1. septembrist 1935 järgmiselt:

Vanem tööinspektor — tegevuse piirkonnaks terve Vabariik. Tema otsese järelevalve alla kuuluvad Vabariigi raudteed ühes raudtee tehastega. Vanema tööinspektori asukoht Tallinnas.

1. jaoskond — Tallinna linn.

Tööinspektori asukoht Tallinnas.

2. jaoskond — Harju-, Lääne- ja Saaremaa, ühes linnade ja alevitega. Tööinspektori asukoht Tallinnas.

3. jaoskond — Viru- ja Järvamaa, ühes linnade ja alevitega.

Tööinspektori asukoht Rakveres.

4. jaoskond — Viljandi- ja Pärnumaa, ühes linnade ja alevitega.

Tööinspektori asukoht Viljandis.

5. jaoskond — Tartu-, Valga-, Võru- ja Petserimaa, ühes linnade ja alevitega.

Tööinspektori asukoht Tartus.

2. ja 4. jaoskonna tööinspektorite peale pannakse ühtlasi haigekassa revident-instruktori ülesanded kõikide haigekassade suhtes. Nende lähema töökorra ja tegevuspiirkonnad määrab kindlaks vanem tööinspektor.

Käesoleva määruse maksmahakkamisega kaotab maksvuse Töö-Hoolekandeministri määrus 18. detsembrist 1926 tööinspektorite jaoskondade kohta (RT 99 — 1926).

Teedeminister O. Sternbeck.

Töökaitse- ja sotsiaalkindlustuse osakonna direktor Joh. Sonin.

630. Siseministri korraldus politseiameti kandidaatide ametikoh-tade asutamise kohta.

1. Riigiteenijate tasude seaduse § 5 (RT 31 — 1935) põhjal asutatakse prefektuuride juurde vabateenijate koosseisus ettenähtud politseiameti kandidaatide ametikohad tarvilise eelpraktika saamiseks politseikooli astumiseks.

2. Politseiameti kandidaatideks võetakse Eesti Vabariigi meeskodanikke, kes avaldanud soovi astuda politseikooli ja kes vastavad järgmistele

nõuetele: 1) on vähemalt 21 aastat vanad, 2) omavad keskkooli või sellele vastava hariduse, 3) on kaitseväe sundaja teeninud; eesõigus neil, kes kaitseväes omanud allohvitseri või ohvitseri aukraadi, 4) on vähemalt 172 sm pikad ja vastavad tervislikelt politseikooli nõukogu poolt kindlaksmääratud ja Siseministri poolt kinnitatud nõuetele (politseikooli nõukogu protokoll nr. 31, 25. septembrist 1930 ja Siseministri kinnitus 6. oktoobrist 1930), 5) seadusejõusse astunud kohtuotsuse läbi ei ole kaotanud õigust olla riigi või omavalitsuse teenistuses, 6) ei seisa kohtu ega eeluurimise all süütegude eest, mille eest seaduses ettenähtud karistusena vangimaja või raskem karistus, arvatud välja süüteoasjad, mida võidakse lõpetada poolte leppimisel.

3. Politseiameti kandidaate võtab vastu politseikooli nõukogu politseivalitsuse direktorilt antud juhtnööride kohaselt. Nõukogu otsused esitab politseikooli direktor Siseministrile kinnitamiseks.

4. Vastuvõtmist korraldatakse tarvidust mööda enne avalikult väljakuulutatud tähtaegadel.

Sooviavaldused esitatakse politseikooli direktorile või prefektile; viimased saadavad sooviavaldused ühes dokumentidega ja kogutud teadetega edasi politseikooli direktorile.

Sooviavaldustele tuleb juurde lisada elulookirjeldus ja järgmised dokumendid: 1) ärakiri isikutunnistusest, 2) hariduse tunnistus või selle tõestatud ärakiri, 3) tunnistus, et sooviavaldaja ei ole kohtu poolt karistatud ja ei seisa kohtu ega eeluurimise all, 4) kaitseväe teenistuse (reservi) tunnistus või selle tõestatud ärakiri, 5) ärakiri kaitseväe teenistuslehest, 6) ärakiri teenistuskirjast, kui sooviavaldaja olnud riigi- või omavalitsuse teenistuses, 7) ametliku (politsei-, linna-, maa- või jaoskonna-) arsti tunnistus sooviavaldaja tervisliku seisukorra kohta, 8) sooviavaldaja allkiri, et ei ole seaduslikke takistusi tema riigiteenistusse astumiseks, 9) sooviavaldaja päevapilt.

5. Vastuvõetavateks tunnistatud isikud määratakse politseivalitsuse direktori korraldusel prefektuuridesse praktikale politseiameti kandidaadina.

6. Teenistus kandidaadina kestab mitte üle ühe aasta. Kandidaadid, kes praktilal olles omanud küllaldasi praktilisi oskusi ja kes osutuvad kõlvulisteks politseiteenistusse, võetakse politseikooli.

Kui kandidaati ei võetud vastu politseikooli, või ühe aasta möödumisel, või ka enne seda tähtaega, kui kandidaat ei osutu kõlvuliseks politseiteenistusse, vabastab prefekt kandidaadi teenistusest.

7. Politseiameti kandidaate rakendatakse teenistusülesannete täitmisele prefekti korraldusel, kusjuures kandidaadi teenistus tuleb korraldada selliselt, et temal oleks võimalus tutvuda politseis maksva sisekorraga, distsipliini nõuetega, kantseleilise tegevusega, korralvalve- ja vahiteenistusega, kriminaalpolitsei tegevusega ja muude konstaabli tegevusalasse puutuvate ülesannetega.

Kandidaadi tegevuse lähema korra ja aja määrab igakord kindlaks prefekt kohalistele oludele ja võimalustele.

Kandidaat, olles prefekti poolt määratud teenistusülesannete täitmisele kriminaalpolitseisse, allub seal viibimise ajal kriminaalkomissarile, kes kandidaadi lahkumisel prefekti korraldusse, annab viimasele kandidaadi tegevuse ja võimete kohta oma arvamuse.

Prefekt valvab oma ametkonna kaudu kandidaadi tegevuse ja võimete üle teenistusülesannete täitmisel ja annab oma arvamuse kandidaadi kõl-

vilikkuse kohta politseiteenistusse tema kooli astumisel või teenistusaja (üks aasta) möödumisel.

8. Politseiameti kandidaadid teenistustasu ei saa. Neile antakse riigi poolt tasuta riidevarustis, rakmed ja relvad. Kohtades, kus politseiametnikele sisse seatud ühiselu ruumid, võimaldatakse kandidaadile tasuta kasutada ühiselu ruume.

9. Politseiameti kandidaadid kannavad välispolitsei vormi ja relvi ühistel alustel teiste politseiametnikega ja -teenijatega, tähtajast, mil prefekt vastava eelkatse järgi seda neile usaldab.

Teenistusest vabastatud kandidaadilt võetakse väljaantud riidevarustis tagasi. Kandidaadi politseikooli saatmisel antakse temale väljaantud riidevarustis kaasa.

10. Politseiameti kandidaadid kannavad kordniku vormi ilma tärnita õlakul.

Teenistusülesannete täitmisel on kandidaadil samad õigused ja kohused kui kordnikul.

11. Politseivalitsuse direktori nõusolekul võib politseiameti kandidaate määrata ajutiselt vabadele koosseisulistele kohtadele ühes teenistustasu saamise õigusega kuni tarviduseni. Tarviduse möödumisel vabastatakse kandidaadid palgaliselt kohalt ja nad jäävad edasi kandidaadiks kuni ühe aasta möödumiseni.

12. Politseiameti kandidaadi teenistuse kohta peetakse prefektuuris teenistuskiri harilikus korras. Kandidaadi politseikooli astumisel saadetakse teenistuskiri ühes atestatsiooniga politseikooli direktorile.

Tallinnas, 16. augustil 1935.

Siseminister K. Eenpalu.

Politseivalitsuse direktor Rich. Veermaa.

631. Siseministri 23. juuli 1935 otsus Väinjärve ja Liigvalla valdade piirimuutmise asjas.

Alus: Eesti ajutise omavalitsuse 30. märtsi 1917 seaduse teostamise määruse § 1 23. juunist 1917 (VSKK 1917 nr. 173 art. 953) ja Maakondade ajutise valitsemise seaduse § 6 (RT 5 — 1934 art. 40).

Kinnitan Järva ajutise maavalitsuse otsuse 12. juulist 1935 Liigvalla ja Väinjärve vallaomavalitsuste piiride muutmise asjas.

Selle otsuse järgi:

eraldada Väinjärve vallast ja liita Liigvalla vallaga endise Preedi mõisa Kõpsta asunduse talud:

„Kapsa“ nr. A-52, suurus 14,48 ha, hinnatud maksustamiseks 33,55 puhtakasurubla, „Mõisamaa“ nr. A-53, suurus 13,06 ha, hinnatud maksustamiseks 35,62 puhtakasurubla, „Merja“ nr. A-54, suurus 21,94 ha, hinnatud maksustamiseks 49,59 puhtakasurubla, „Männiku“ nr. A-55, suurus 22,76 ha, hinnatud maksustamiseks 80,03 puhtakasurubla, „Hindreku“ nr. A-56, suurus 20,39 ha, hinnatud maksustamiseks 83,70 puhtakasurubla, „Raja“ nr. A-57, suurus 18,53 ha, hinnatud maksustamiseks 69,03 puhtakasurubla,

„Ristkase“ nr. A-59, suurus 10,77 ha, hinnatud maksustamiseks 29,44 puhtakasurubla, Piibe asundustalu „Kasesauna“ nr. A-53 koosseisu kuuluv Preedi mõisa maa 5,894 ha, Piibe asundustalu „Käardisauna“ nr. A-54 koosseisu kuuluv Preedi mõisa maa 1,429 ha ja Piibe asundustalu „Sepasauna“ nr. A-55 koosseisu kuuluv Preedi mõisa maa 3,34 ha, kokku maa-aladega 132,593 hektaari, hinnatud maksustamiseks 380,96 puhtakasurubla.

Ühes nimetatud maa-aladega lähevad üle Liigvalla vallale seadustes ettenähtud kõik avalikud õigused ja kohused nende maa-alade ja seal asuvate elanike suhtes.

Piirimuudatused teostada ühes õiguste ja kohuste üleandmisega 1. oktoobriks 1935.

Siseminister K. Eenpalu.

Omavalitsuste osakonna direktor E. Dolf.